

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4Co/105/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8812207737
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Klenková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2013:8812207737.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Klenkovej, PhD. a sudcov JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Viery Kandrikovej v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36613843, proti žalovanej X. E., bytom J. XXX/X, L. P. X., o zaplatenie 686,28 Eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou č. k. 4C/255/2012-38 zo dňa 24.01.2013 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Náhradu trov odvolacieho konania žalovanej n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa žalobu zamietol a žalovanej trovy konania nepriznal.

V odôvodnení uviedol, že pôvodný veriteľ QUATRO, a.s., Kežmarok a žalovaná uzavreli dňa 07.11.2003 zmluvu o prenájme, predmetom ktorej bola kuchynská linka - nábytok OLOMAT a výpočtový základ 686,28 Eur. Za predmet nájmu sa žalovaná zaviazala platiť po dobu 20 mesiacov nájomné vo výške 34,32 Eur (1.034,- Sk). Zmluvou o postúpení pohľadávok právny nástupca pôvodného veriteľa spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., Kežmarok ako postupca postúpil na žalobcu pohľadávku voči žalovanej vo výške 686,28 Eur. Dňa 25.09.2009 bola uzatvorená medzi žalobcom a žalovanou dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, z ktorej vyplýva, že žalovaná uznala čo do právneho dôvodu a výšky záväzok voči veriteľovi, ktorý vznikol na základe zmluvy s pôvodným veriteľom s tým, že dlžná suma pozostáva z istiny vo výške 686,28 Eur a príslušenstva a nákladov na inkasné konanie v sume 102,90 Eur. Podľa čl. 3 dohody žalovaná vyhlásila, že má vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch. Z výpovede žalovanej vyplýva, že so žalobou nesúhlasila, žiadala ju zamietnuť pre premlčanie. Na dohode sa nachádza jej podpis, pričom nemala vedomosť, aby ju dotýčny zástupca žalobcu, ktorému dohodu podpisovala, poučoval alebo bližšie jej vysvetlil, čo vlastne podpisuje.

Podľa všeobecných obchodných podmienok k zmluve o prenájme zo dňa 07.11.2003 je prvá mesačná splátka splatná nasledujúci mesiac po podpísaní zmluvy a jednotlivé splátky vždy do 20. dňa v mesiaci. Splatnosť prvej splátky bola dňa 20.12.2003, pričom posledná splátka bola splatná dňa 20.07.2005. Z prílohy č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávky žalovanej je zrejmé, že posledná splátka bola predpísaná dňa 20.09.2005. Splatnosť všetkých splátok a teda celej dlžnej sumy tak nastala najneskôr 20.09.2005. Premlčacia doba začala plynúť dňa 21.09.2005, t.j. dňom nasledujúcim po splatnosti všetkých splátok

a uplynula dňa 21.09.2008, pričom žaloba bola na súde podaná dňa 30.07.2012, teda po uplynutí všeobecnej premlčacej doby. Súd preto z dôvodu premlčania žalobu zamietol.

Na právny vzťah a zmluvu uzavretú medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou súd aplikoval ustanovenia § 51, 491 ods. 1, 2, § 52 ods. 1, 2, 3, § 54 ods. 1, 2, § 39, § 524 ods. 1, 2, § 100, § 101, § 111 Občianskeho zákonníka a ustanovenia § 2 ods. 1 písm. a), b), § 6 ods. 3, § 23a ods. 1, 2 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa.

Súd prvého stupňa ďalej vyhodnotil a podrobil súdnej kontrole neprijateľných podmienok v spotrebiteľskej zmluve rozhodnutie, resp., zámer žalobcu dosiahnuť vymožiteľnosť pohľadávky podpísaním dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznání záväzku, ktorú vyhodnotil ako nekalú obchodnú praktiku. Boli naplnené znaky zákonného inštitútu, a to nedostatok odbornej spôsobilosti na strane dodávateľa, ako aj potenciálne riziko, že takéto konanie naruší správanie spotrebiteľa. Uznanie dlhu považoval za právne neúčinné, pretože žalovaná nemala vedomosti o následkoch uznania dlhu, ktoré je zakomponované do formulárovej dohody o uzavretí splátkového kalendára. Takýto záver súdu podporuje aj skutočnosť, že žalobca sám vyhľadal žalovanú v mieste jej trvalého bydliska. V dôsledku takéhoto konania mohla byť žalovaná konfrontovaná či už s rodinnými príslušníkmi alebo aj blízkymi spolubývajúcimi a aj pôsobenie tohto prostredia mohlo ovplyvniť žalovanú v jej správaní, výsledkom čoho bolo podpísanie formulárovej predtlaču uznania záväzku a uzatvorenia splátkového kalendára s cieľom čo najskoršieho odchodu pracovníka žalobcu a nevyvolávania akýchkoľvek domnienok v súvislosti s jeho zotrvaním v domácom prostredí žalovanej, ktorá úkon mohla vykonať bez náležitého oboznámenia sa s jednotlivými ustanoveniami dohody, a tak v konečnom dôsledku došlo k jej zaviazaniu k ďalším povinnostiam a súčasne vyvolaniu právnych následkov vyplývajúcich z príslušných ustanovení právnych predpisov ako je napr. predĺženie premlčacej doby na uplatnenie práva žalobcu, o ktorých žalovaná nemala vedomosť.

Celé konanie žalobcu vrátane zabezpečenia uznania záväzku možno hodnotiť ako špekulatívne konanie žalobcu s cieľom zabezpečenia exekučného titulu a následného vedenia exekúcie voči žalovanej na pohľadávku, ktorá síce je tvorená dlžnou istinou ku dňu postúpenia pohľadávky, ale aj príslušenstvom pohľadávky spočívajúcim v úrokoch z omeškania, ako aj trovách konania, najmä trov právneho zastúpenia, ktorá suma v konečnom dôsledku niekoľkonásobne prevyšuje dlžnú sumu. Na základe vyššie uvedeného mal súd prvého stupňa za to, že žalobcom uplatnené právo v danej právnej veci je právom, ktoré si tento uplatňuje po použití nekalej obchodnej praktiky a keďže ide o výkon práva v rozpore s dobrými mravmi, súd neposkytol ochranu takto uplatnenému právu.

O trovách konania rozhodol súd v zmysle ust. § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a žalovanej, ktorá bola vo veci plne úspešná, náhradu trov konania nepriznal, lebo si ich neuplatnila.

V zákonom stanovenej lehote podal proti rozsudku odvolanie žalobca. Namietal nesprávne právne posúdenie veci. Nesúhlasil s právnym názorom súdu prvého stupňa, podľa ktorého podpísanie dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznání záväzku predstavuje nekalú obchodnú praktiku. V danom prípade došlo k nespochybniteľnému uznaniu dlhu, pričom na to, aby nastali právne účinky spojené s uznaním práva podľa ust. § 110 ods. 1 druhá veta Občianskeho zákonníka (teda namiesto pôvodnej premlčacej doby odo dňa, keď došlo k uznaniu, začne plynúť nová 10-ročná premlčacia doba), zákon nevyžaduje, aby dlžník mal v čase uznania vedomosť o premlčaní dlhu. Uznanie práva podľa ust. § 110 ods. 1 druhá veta Občianskeho zákonníka nemožno stotožňovať s inštitútom uznania dlhu podľa ust. § 558 Občianskeho zákonníka, čo potvrdzujú aj odlišné právne dôsledky, ktoré s nimi zákon spája. Z tohto dôvodu sa žalovaná nemôže brániť námietkou premlčania. Poukázal na rovnaký právny názor vyjadrený v rozsudkoch Najvyššieho súdu Českej republiky, sp. zn. 3Cz 6/68, 33 Cdo 155/2007, 33 Odo 934/2005, 33 Odo 1039/2004, 33 Odo 133/2005. Ďalej uviedol, že žalovaná si bola vedomá svojho záväzku, ktorý uhradený nebol, a preto konanie žalovanej nemožno považovať za morálne a čestné a nemožno súhlasiť s tým, resp. je absurdné, aby takémuto konaniu bola zo strany súdu poskytnutá ochrana. Na záver uviedol, že žalovaná po tom, čo sa oboznámila s obsahom dohody, svojím podpisom svoj existujúci záväzok uznala a vyjadrila vedomosť s premlčaním pohľadávky. Žalovaná nebola k

podpisu dohody žiadnym spôsobom donútená, uzavretím dohody taktiež nedošlo k zhoršeniu postavenia žalovanej ako spotrebiteľa, naopak, žalobca poskytol žalovanej možnosť plniť už existujúci splatný záväzok v splátkach. Navrhol odvolaciemu súdu napadnutý rozsudok zmeniť a vyhovieť žalobe žalobcu, alternatívne zrušiť a vrátiť vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Žalovaná sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadrila.

Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo podľa zásad upravených v ust. § 212 Občianskeho súdneho poriadku bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku s oznámením termínu vyhlásenia rozhodnutia na úradnej tabuli súdu (§ 156 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Úlohou odvolacieho súdu v odvolaní namietanom nesprávne právne posúdenie bolo zistiť, či súd prvého stupňa na zistený skutkový stav správne aplikoval príslušné právne predpisy.

Nesprávnym právnym posúdením veci sa rozumie omyl súdu pri aplikácii práva. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť, alebo ak použil síce správny právny predpis, ale ho nesprávne vyložil.

Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav veci, ako aj správne právne vec posúdil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia po skutkovej a právnej stránke.

K odvolacím námietkam žalobcu a na zvýraznenie správnosti napadnutého rozsudku odvolací súd dodáva, že súd prvého stupňa správne na základe výsledkov vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým záverom. Namietané nesprávne hodnotenie dôkazov vrátane právneho posúdenia nebolo opodstatnené. Hodnotenie dôkazov je vecou súdu, nie účastníkov konania. Súd vyhodnotil jednotlivé vykonané dôkazy v ich vzájomnej súvislosti a z dôvodu procesnej ekonómie sa dôvodne zaoberal námietkou premlčania, pre ktorú následne žalobu zamietol. Súd prvého stupňa správne posúdil aj obsah dohody o uznaní záväzku a splátkovom kalendári s prihliadnutím na interpretačné pravidlo vyplývajúce z ust. § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka pri ochrane práv spotrebiteľa.

Uznanie dlhu je jednostranný právny úkon dlžníka adresovaný veriteľovi, ktorým sa zabezpečuje uznanie záväzku tým, že sa na základe právnej domnienky zvýhodňuje postavenie veriteľa. Uznatým môže byť aj dlh premlčaný, avšak takéto uznanie zakladá právnu domnienku dlhu v čase jeho uznania iba vtedy, ak dlžník, ktorý dlh uznal, vedel o jeho premlčaní. Ak dlžník nevedel o premlčaní, či už pre skutkový alebo právny omyl, nemá jeho uznanie právne účinky.

Odvolací súd zhodne s názorom súdu prvého stupňa poukazuje na skutočnosť, že v prejednávanej veci pri uzatváraní dohody o splátkovom kalendári a uznaní dlhu došlo k nekalej obchodnej praktike, ktorá bola v rozpore s požiadavkou odbornej starostlivosti a ktorá podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k výrobku alebo službe, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov. Umiestnenie textu o vedomosti premlčaného dlhu nasvedčuje tomu, že zo strany žalobcu došlo k porušeniu odbornej starostlivosti vo vzťahu k spotrebiteľovi, ktorá predpokladá osobitnú schopnosť a starostlivosť, ktorú možno rozumne očakávať od dodávateľa pri konaní vo vzťahu k spotrebiteľovi zodpovedajúcej čestnej obchodnej praxi alebo všeobecnej zásade dobrej viery uplatňovanej v jeho oblasti činnosti. Z tohto hľadiska je preto aj správny záver o tom, že dohoda o uzavretí splátkového kalendára o uznaní záväzku ako nekalá obchodná praktika je neplatná.

S prihliadnutím práve na okolnosti uzatvorenia dohody o uznaní záväzku a splátkovom kalendári je potrebné skonštatovať, že žalobca umiestnil text o vedomosti premlčaného dlhu do dohody v bode 3. dohody, ktorá upravuje formu splatenia záväzku, pričom bod. 2 dohody upravujúci uznanie záväzku zmienku o premlčaní pohľadávky veriteľa neobsahuje. Uvedené okolnosti len dosvedčujú fakt, že žalobca chcel dosiahnuť uznanie dlhu v zmysle Občianskeho zákonníka a v dôsledku toho uplatniť právo na súde aj napriek tomu, že žalovaná nechápala význam uzatvorenia dohody a zamestnancom žalobcu nebola poučená, čo vlastne podpisuje. Súd teda nemôže poskytnúť ochranu uplatnenému právu žalobcu, ktoré je výsledkom použitia nekalej obchodnej praktiky, pretože výkon práv nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi (§ 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Konštatovanie nekalosti obchodnej praktiky predstavuje jeden z prvkov, na ktorých príslušný súd môže založiť svoje posúdenie aj o nekalosti zmluvných podmienok podľa čl. 4 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS. Práve na základe konštatovania nekalosti tejto obchodnej praktiky je v súlade s čl. 4 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS potrebné posúdiť aj nekalosť zmluvnej podmienky týkajúcej sa predĺženia premlčanej doby. Odvolací súd dodáva, že podľa ust. § 43 Občianskeho zákonníka, sú účastníci povinní dbať, aby sa pri úprave zmluvných vzťahov odstránilo všetko, čo by mohlo viesť k vzniku rozporov. To znamená, že majú prevenčnú povinnosť pri uzatváraní zmluvných vzťahov. Pokiaľ žalobca postupoval v rozpore s týmto ustanovením, nie je možné mu poskytnúť právnu ochranu, lebo jeho konanie bolo v rozpore s dobrými mravmi, na čo súd prvého stupňa správne poukázal.

Z týchto dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil ako vecne správny v súlade s ust. § 219 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 224 ods. 1 v spojení s ust. § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku tak, že úspešnej žalovanej odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal lebo návrh na priznanie predložený nebol (§ 151 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku) a iné trovy preukázateľné z obsahu spisu žalovanej nevyplývajú.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozsudku odvolanie nie je prípustné.